

Betydning for den paagældende Egn erkendes jo fra alle Sider; Vidnesbyrd derom foreligge da ogsaa deri, at By og Land for dens Skyld have været rede til at gøre yderligere Tilskud, henholdsvis 10,000 og 25,000 Kr., hvad der ingenlunde er ubetydeligt, naar henses til de paagældende Kommuner's økonomiske Tilstand. Men de have haft Dje for, at det med Hensyn til Værdien af den Bane, hvortil de forinden havde paataget sig at hde forholdsvis saa store Bidrag, er en saare vigtig Ting, at den ikke gøres $\frac{3}{5}$ Mil længere end nødvendigt. Regner man blot 3 Tog daglig, frem og tilbage, bliver det jo en Jærnbane-tørjel af over $3\frac{1}{2}$ Mil om Dagen eller 1,314 Mil om Aaret, der kan spares ved Flytningen, hvilket repræsenterer en ikke ringe Sum, baade af Penge og Tid. Størst Betydning har dette naturligvis for den paagældende Egns Beboere, der maa antages mest at benytte Banen; men det er klart, at det ej heller er uden Betydning for den gennemgaaende Trafik. Og her viser det sig da, at Spørgsmaalet virkelig har mere end en rent stedlig Interesse; navnlig under en fremtidig Udvikling af Jærnbanenettet, naar Viborg—Aalestrup-Banen tænkes fortsat dels imod Nordost imod Aalborg, dels imod Sydvest imod Midtjylland og derigennem imod Esbjerg, har det formentlig ikke ringe Betydning, om den hele Banestrækning uden Nødvendighed gøres $\frac{3}{5}$ Mil længere, og at Færdselen derved fordyres og forsinkes. Lægges Tidstabet ved Rebrousementet paa den nuværende Station ved Viborg sammen med Tidstabet ved Banens unødvendige Forlængelse med $\frac{3}{5}$ Mil, tør det nok paastaas, at hvert gennemgaaende Tog vil lide en Forsinkelse af mindst $\frac{1}{4}$ Time.

For Udvalget stiller Sagen sig altsaa saaledes, at man har Valget imellem

at anvende, som det vistnok tør siges, mindst 450,000 Kroner paa en Udvidelse af Viborg nuværende Banestation, hvorefter denne bliver endnu mere ubekvem end den

allerede er, med Udsigt til, at den i en nærmere eller fjernere Fremtid paa ny maa udvides, hvilket imidlertid da vil blive saare vanskeligt og i hvert Fald overordentlig kostbart, ligesom den ny Aalestrup—Viborg-Bane derved med en Forlængelse af $\frac{3}{5}$ Mil føres rundt om Viborg By for sydfra at indmunde paa Viborg Banestation, og

at anvende formentlig højst 750,000 Kroner og derved vinde, at Stationen flyttes til et bekvemt Sted, hvor Rebrousement undgaaes, hvor ny Linier bekvemt kunne indmunde og eventuelle Udvidelser uden Vanskelighed foretages, at man faar en Strækning paa ca. en Mil af Rindsholm-Sparkær-Banen fornyet, at Aalestrup—Viborg-Banen bliver $\frac{3}{5}$ Mil kortere, og at Staten faar til Disposition Arealer, der formentlig ere af den største Betydning for Sindsfygeanstalten og som derfor maa siges for Staten at være af langt større Værdi end deres formentlige Pengeværdi i Håndelen.

For Udvalgets Flertal er det ikke tvivlsomt, hvorledes Valget bør træffes, eller at det vil være en rigtig Økonomi at give det større Beløb for at opnaa noget virkelig, i Nutid og Fremtid tilfredsstillende, frem for at anvende et mindre Beløb for at frembringe et Resultat, der i flere Henseender er lidet fyldestgørende.

Man indstiller derfor:

1) at Lovforslaget affattes saaledes:

„Indenrigsministeren bemyndiges til at foretage en Flytning af Statsbanestationen ved Viborg fra dens nuværende Plads ved Viborg Sø til et højere beliggende Punkt sydvest for Byen (ved det saakaldte Tretroner) og i Forbindelse dermed den nødvendige Forlægning af de tilstødende Dele af Langa—Struer Banen.

Til disse Anlæg kan, foruden de nødvendige Summer til Dækning af Udgifterne ved Grunderhvervelsen, anvendes et Beløb af 630,000 Kr., der stilles til Raadighed i Finansaaret 1891—92, i Forbindelse med de Summer, der indvindes ved Salg af Byg-